

Sygnatura akt II AKa 102/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2015 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Stanisław Rączkowski

Sędziowie: SSA Jerzy Skorupka

SSA Andrzej Kot (spr)

Protokolant: Anna Turek

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Ratajczyka

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2015 r.

sprawy **W. S.**

oskarżonego z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 64 § 2 k.k., art. 280 § 2 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 64 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 26 stycznia 2015 r. sygn. akt III K 277/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego W. S. w ten sposób, że obniża wymierzoną mu karę łączną do 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet, na podstawie art. 63 § 1 k.k. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 7 maja 2014r. do dnia 13 maja 2015r.;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. B. 600 zł tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę z urzędu oskarżonego W. S. w postępowaniu odwoławczym oraz 138 zł tytułem zwrotu VAT;

IV. zwalnia oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W. S. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 7 maja 2014 r. w lesie w pobliżu D. gm. Ż. dokonał napadu rabunkowego na osobie K. T. w ten sposób, że użył wobec niej przemocy usiłując uderzyć ją pięścią w twarz, a gdy uchylła się przed tym ciosem zadał jej uderzenie pięścią w plecy, szarpał ją za odzież, a następnie mimo obrony pokrzywdzonej zabrał w celu przywłaszczenia poprzez wyszarpięcie z rąk torebkę zawierającą telefon komórkowy marki A. (...), pieniądze w kwocie 170 zł, dowód osobisty, kartę bankomatową oraz inne drobne przedmioty o łącznej wartości ok. 470 zł. na szkodę K. T., przy czym działał w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, albowiem był uprzednio skazany :

- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wołowie z dnia 30 sierpnia 2004 r. sygn. akt II K 88/04 łączącym :

- wyrok Sądu Rejonowego w Wołowie z dnia 25 listopada 2002 r. sygn. akt II K 206/01 za czyny z art. 279 par. 1 kk. i art. 13 par. 1 kk. w zw. z art. 279 par. 1 kk. w zw. z art. 11 par. 2 kk. , w zw. z art. 91 par. 1 kk. i w zw. z art. 64 par. 1 kk. , z art. 288 par. 1 kk. w zw. z art. 64 par. 1 kk. oraz z art. 279 par. 1 kk. i art. 13 par. 1 kk. w zw. z art. 279 par. 1 kk. w zw. z art. 11 par. 2 kk., w zw. z art. 91 par. 1 kk. i w zw. z art. 64 par. 1 kk. oraz wyrok Sądu Rejonowego w Wołowie z dnia 1 grudnia 2003 r. sygn. akt II K 222/03 za czyn z art. 13 par. 1 kk. w zw. z art. 278 par. 1 kk. i art. 278 par. 1 kk. i wymierzającym w tym zakresie karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, a nadto łączącym :

* wyrok Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 26 maja 2003 r. sygn. akt II K 122/03 za czyny z art. 279 par. 1 kk. w zw. z art. 91 par. 1 kk. w zw. z art. 64 par. 1 kk. i czyny z art. 278 par. 1 kk. w zw. z art. 91 par. 1 kk. w zw. z art. 64 par. 1 kk. oraz wyrok Sądu Rejonowego w Wołowie z dnia 14 kwietnia 2003 r. sygn. akt II K 144/02 za czyny z art. 278 par. 1 kk. w zw. z art. 91 par. 1 kk. w zw. z art. 64 par. 1 kk. oraz czyn z art. 270 par. 1 kk. i wymierzającym w tym zakresie karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary odbył w okresach od 23 do 24 marca 2001 r., od 16 stycznia 2003 r. do 16 lipca 2006 r. , od 16 lipca 2006 r. do 29 czerwca 2007 r. i od 17 września 2009 r. do 4 października 2011 r.

- wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 30 grudnia 2008 r. sygn. akt II K 283/08 za czyn z art. 280 par. 2 kk. i art. 275 par. 1 kk. w zw. z art. 11 par. 2 kk. w zw. z art. 64 par. 2 kk. w zw. z art. 91 par. 1 kk. na karę 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 11 września 2008 r. do 17 września 2009 r. i od 4 października 2011 r. do 28 kwietnia 2014 r.

- tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. art. 275 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

II. w dniu 7 maja 2014 r. w pobliżu P. gm. P. działając w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa jak w punkcie I dokonał napadu rabunkowego na osobie M. K. w ten sposób, że żądając wydania pieniędzy i telefonu użył wobec niej przemocy przewracając na ziemię, szarpiąc za odzież i włosy, uderzając rękami w twarz oraz kopiąc po całym ciele, groził jej użyciem noża i pozbawieniem życia, a nadto używał niebezpiecznego narzędzia w postaci noża przykładając jej go do szyi i usiłując zadawać ciosy, w następstwie czego doznała ona podbiegnięć krwawych na tułowiu i kończynach górnych oraz rany ciętej palca 1 ręki lewej naruszających czynności narządów jej ciała na czas powyżej 7 dni, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki S. (...) M. i torebkę zawierającą pieniądze w kwocie 800 zł., dowód osobisty oraz inne drobne przedmioty o łącznej wartości ok. 1.300 zł. na szkodę M. K.

- tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k., art. 275 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 26 stycznia 2015 r. (sygn. akt III K 277/14) rozstrzygnął:

I. uznał oskarżonego **W. S.** za winnego czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 280 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę **5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;**

II. uznał oskarżonego **W. S.** za winnego czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 280 § 2 k.k., art. 275 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę **7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;**

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu **W. S.** karę łączną **9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności;**

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu **W. S.** okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 7.05.2014r. do dnia 26.01.2015r.;

V. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego W. S. na rzecz K. T. kwotę 1000 zł oraz na rzecz M. K. kwotę 3000 zł tytułem nawiazki;

VI. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych numer I/116/14 pod poz. 1 – 3, 6 (k. 306), 9 (k. 307);

VII. postanowił załączyć do akt sprawy dowody rzeczowe opisane w wykazie I/116/14 pod poz. 4 – 5 (k. 306);

VIII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k.zwrócił K. T. dowody rzeczowe opisane w wykazie nr I/116/14 pod poz. 8, 10 – 11 (k. 307),

IX. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. B. (Kancelaria Adwokacka, (...)-(...) T., ul. (...)/p.116,117) kwotę 1697,40 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu;

X. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł oskarżony poprzez swojego obrońcę.

Obrońca oskarżonego W. S. zarzucił wyrokowi rażącą niewspółmierność kary wyrażającą się w wymierzeniu kary łącznej w wymiarze 9 lat pozbawienia wolności w sytuacji, gdy okoliczności niniejszej sprawy, w tym względ na prewencyjne oddziaływanie kary, ścisły związek obu pozostających w zbiegu czynów co do czasu, miejsca i motywacji uzasadniają przyjęcie pełnej absorpcji.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej w wymiarze 7 lat, tj. z uwzględnieniem zasady absorpcji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja okazała się zasadna.

Obrońca oskarżonego trafnie postawił zarzut rażącej niewspółmierności kary. Choć wysokość kar jednostkowych orzeczonych przez Sąd Okręgowy nie budzi zastrzeżeń Sądu Apelacyjnego, to wymierzona kara łączna 9 lat pozbawienia wolności razi surowością.

Sąd Okręgowy wymierzając karę łączną pozbawienia wolności zastosował zasadę asperacji. Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu kary łącznej, uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami objętymi tym orzeczeniem. Relacje te sprowadzają się do określenia jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna orzeczona wyrokiem łącznym winna być zbliżona do dopuszczalnego minimum uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem. Nie bez znaczenia dla intensywności tego związku pozostaje także ocena wielości czynów przestępczych, rodzaj, wielość i podobieństwo dóbr prawnie chronionych naruszonych przestępstwami dokonanyimi przez skazanego. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 listopada 2012 r. sygn. akt AKa 245/12 LEX nr 1307472).

Sąd Okręgowy zbyt małą uwagę przywiązał do ścisłego związku pomiędzy czynami przypisanymi oskarżonemu W. S.. Wszak popełnione zostały w tym samym dniu, w bardzo podobny sposób i w podobnych okolicznościach. W ocenie Sądu Apelacyjnego dla realizacji celów kary wystarczające jest wymierzenie oskarżonemu łącznej kary 7 lat pozbawienia wolności. Kara ta jest karą dostatecznie surową i uwzględnia w pełni karygodność czynów, a także stopień winy oskarżonego W. S..

Mając to wszystko na uwadze, wyrokowano jak w sentencji. O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 29 prawa o adwokaturze (DzU 2014, poz. 635) i § 2 ust. 3, 14 ust. 1 pkt 5 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat

za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348 z późn. zm.). Oskarżonego zwolniono od obowiązku poniesienia kosztów za postępowanie odwoławcze bowiem nie jest on w stanie obowiązku tego wykonać.